

[Poul Claussen.]

parti og jeg ganske uenige i denne betragtning.

Det foreliggende lovforslag vil nu blive gennemført med tilslutning af et flertal, som mener, at man herved vil kunne opnå en billigførelse af mælken i forhold til, hvad den ville koste under frie handelsforhold. Heri er mit parti og jeg ganske uenige. Vi tror, det er en forkert betragtning, og af den grund vil vi ikke medvirke til at gennemføre lovforslaget, men vil ved den endelige afstemning stemme mod det.

Handelsministeren (Philip): I diskussionen i dag er på ny det store problem om monopolpolitikken kommet frem, idet det ærede medlem hr. Anker Lau lige tangerede det. Jeg skal også nøjes med at tangere spørgsmålet og gøre opmærksom på, at det her drejer sig om et monopol under nøje offentlig kontrol, hvor vi meget nøje følger prisdannelsen, og hvor hovedformålet er at holde priserne nede, altså det modsatte af, hvad der er tilfældet med den slags monopoler, som der føres kontrol med gennem monopoltilsynet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme med mange bemærkninger; det er jo sidste akt, der nu udspilles. Jeg skal nøjes med at bekræfte, at jeg over for det udvalg, der har været nedsat, har været inde på spørgsmålet om bagerens rettigheder, og jeg vil gerne have lov til her at bekræfte, at det er tanken i administrationen af loven at tage hensyn til bagerne i det omfang, det kan gøres uden at skade lovens hensigt. Det er klart, at dette forbehold må tages.

Også over for spørgsmålet om erstatning vil jeg gerne bekræfte, hvad der er udtrykt i tillægsbetænkningen, at hvor bagerne har lidt et tab, må det være meningen, at de skal have erstatning på lige fod med andre, der har lidt et tab.

Anker Lau: Jeg takker den højtærede minister for de udtalelser, der her er fremsat, og som jeg ikke synes mangler noget i klarhed.

Jeg vil til slut afvise de — havde jeg nær sagt — beskyldninger, som det ærede medlem fru Edel Saunte rettede mod mig, idet hun sagde, at jeg var ligeglad med, om

denne ordning var god nok, og at jeg var ligeglad med forbrugerne. Det er omvendt, ærede medlem. Jeg har den opfattelse — og den erkender jeg er modsat det ærede medlems — at den frie konkurrence ved andre lejligheder forfægtes stærkt af regeringspartierne som noget af det rigtige; men her er det altså forkert. Jeg mener, at den frie konkurrence skaffer forbrugerne de største fordele både betjeningsmæssigt og pris-mæssigt. Det er ikke bevist nogetsteds, at priserne er blevet lavere, end de ville være blevet uden denne ordning; det kan nemlig ikke bevises. Det er erklæret her i tinget, og det har også været udtrykt i kommissionen og andetsteds, at kvaliteten og sundhedsmæssigheden ikke behøver at blive ringere under frie forhold, og når det er tilfældet, må det afgørende være, om det ene eller det andet princip tjener forbrugerne bedst. Der har vi altså forskellig opfattelse, og det er der ikke noget at gøre ved; det må begge parter erkende. Jeg mener, at næringsfriheden som princip er det, der tjener befolkningen bedst, både de næringsdrivende og forbrugerne. Det er det standpunkt, vi har hævdet fra starten og indtil denne dag.

Så fremhæver det ærede medlem, at denne ordning ikke er ny. Nej, det er den ikke, men hidtil har den været ført videre i kraft af en bemyndigelseslov med korte intervaller med hensyn til koncessioner o. s. v. I en lang periode havde vi unormale tilstande her i landet — besættelsestiden og senere efterkrigstiden — men i 1947, 48 og 49 stillede vi krav om, at denne monopolordning nu skulle ophæves og afvikles sammen med alle de øvrige restriktioner. I hele denne periode har vi kæmpet om denne sag. Nu er kampen slut, og det ærede medlem fru Edel Saunte har vundet den. Jeg kan godt sige, at jeg håber, at det vil vise sig, at skaden for erhvervslivet og for forbrugerne ikke bliver stor, men jeg frygter det værste også med hensyn til det, der kan følge efter på en lang række andre områder.

Jeg har i og for sig ikke andet at tilføje end disse bemærkninger. Jeg anser denne lov for at være et afgørende skridt i retning af en indretning af det danske erhvervsliv, som så afgjort er mod næringsfrihedens princip og mod forbrugernes interesser.